

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Kubistická architektura a plastika jako umělá morfologie mimořádnosti s dominantní reprezentační funkcí

Autor: **Jana Gabrielová**

POSUDEK OPONENTA:

Předložená bakalářská práce Jany Gabrielové splňuje požadavky, které jsou na tento typ práce kladeny. Česká kubistická architektura a plastika je i v kontextu ostatních zemí ojedinělým fenoménem a proto jde o téma velmi zajímavé. Stejně jako výběr tématu je třeba vyzdvihnout i způsob, jakým se jí autorka rozhodla zabývat. Nepopisuje kubistickou architekturu jako nějaký krátkodobý výstřelek či slepou cestu, byť třeba atraktivní, nicméně ze své podstaty pro architekturu vlastně nevhodnou (resp. nevhodnou kvůli podstatě architektury). Autorka se naopak snaží zasadit tento svébytný umělecký projev do širšího dobového kontextu, a to především pokud jde o teoretická stanoviska, postoje a cíle kubismu. Stavby i nerealizované návrhy tvůrců českého kubismu pak ukazuje jako sice krátkou, leč nenahraditelnou etapu na cestě, po níž se naše architektura ubírá. Její postavení je dokonce v mnohém srovnatelné s barokní gotikou, která také byla pro kubistickou architekturu inspiračním zdrojem. Předvedení nejen dobového teoretického zázemí českého kubismu, ale též (na základě textů historika a teoretika architektury Zdeňka Wirtha) jeho zdrojů a inspirací v historii české architektury, zejména pak ve zmiňované barokní gotice Jana Blažeje Santiniho, vidím jako jednu z nejsilnějších stránek této bakalářské práce.

Naopak slabší se mi zdá být konkrétní, řekněme až „technické“ provedení záměru. Po formální stránce totiž práce vykazuje řadu nedostatků. Především značný počet pravopisných chyb či překlepů odhaluje zřejmě jistou uspěchanost při dokončování textu, chybějící a zejména přebývající čárky poněkud znesnadňují čtení studie, která je jinak psána docela čtivě a hezkým jazykem. Kvůli plynulejšímu čtení by bylo asi lepší zvolit jiný způsob odkazů (totiž pomocí poznámek pod čarou - jedna ostatně v práci již je, ač poněkud nesystematicky) a pro případné další užití tohoto textu sjednotit způsob citací. V první kapitole pak citace namnoze zcela chybí, ač je zřejmé, že jde o pasáže z Janákovy stati „Hranol a pyramida“ – konkrétní stranu se ovšem čtenář nedozví.

Další výtky bych směřovala k obrazové příloze, která je sama o sobě sice pěkná, nicméně orientaci čtenáře by pomohlo její propojení s textem, který by tak získal daleko větší plasticitu. Pečlivěji by se dal zvážit také výběr ilustrací v příloze, resp. některé by bylo vhodné doplnit – větší systematickostí a provázaností obrazové přílohy s textem by, podle mého mínění, posunula práci o třídu výše.

Na základě výše uvedeného tedy doporučuji práci k přijetí, hodnotím ji jako velmi dobrou, bodově pak ve vyšším pásmu tohoto hodnocení (tj. 34-39) v závislosti na průběhu obhajoby.

V Praze dne 9.3.2008

Marie Pětová